

De Rep.

afletu incipit uiuere. Ridere non dicitur nouit quare plorare non
 ait. Coepit in ista uita sed sidere illi scilicet in plenitudine
 mit. Sed uenit ad id quod sequitur enim.

IN ISTA UITA. Quae plena est lacrimis semineus. Quid semineus
 operibus operam in sericordiae semina nostra. Oequit semine
 nio a dicitur. Sed non autem facientes mande esse de semine
 porre uideat in opibus eius in xigabiles. dicitur in no
 habemus operemur bonum ad omnes. maxime ad domos nostros de
 Loquens in hac de re saepe quosuis. quidam. Incaute qui
 parces tibi. Sed in pace et ceteris. Ergo quid dicitur in semine
 tum metet. Qui parce seminat parcemet. qui in seminat
 hil metet. Quae desideratis latos fundos ab imulata semina sem
 nens. Laxius quae seminat in semine usque quae in semine
 minari. Terra ues in ecclesia est. Seminae quantum potestis.
 Sed in uoluntas habes uoluntatem. Quomodo
 hiles et quod habes non ad esset bona uoluntas. Si et quae
 habes nollesse tuis. Et est tibi bona uoluntas. Quid enim cent
 nas in sericordiam. Et quid metes. pacem. Numquid autem
 dixerit. Maxima diuitia hominis. Sed in uoluntas
 hominis. Inuidia magna uoluntas. In uoluntas
 cheo. Caritas magna. Suscepit diuitiosum. caudens suscepit
 et diuitiosum. patitur in sui pauperie. promissio ad iudicium
 et cetera aliquid abstulerat qui duplum reddeturum. ut in tel
 cas propterea sibi iudicium tenisse dimidium. non ut haberet quod

Saec. IV. et saec. VII. VIII. — Cicéron De re publica. Onciale.
 Rome, Biblioteca Vaticana. Vat. Lat. 5757, p. 30.